

สมมติ ภาณุทอง ^{เขียน} เอรุณ ^{วาด} ไปทำเสน่ห์

พ่อเต๋หาบ นั่งลงบน
เตียงนอน เพื่อห่มผ้าของเก่า
ที่ยืมนมดนมหนึ่งคืนกับนม
มองพื้นเตียงนอนมดนมที่ขะ
คืดขะไปมาอย่าง

ทำไมไม่ห่มผ้า
ยังงี้วะ? พ่อหิต

อ่ะเมื่อไหร่ห่มผ้าไม่เอา
แต่ทำไมไม่ห่มผ้า? บังคับห่ม
ไปอย่างงี้...

ไม่เป็นไรหรอกพอผม
คิดเสียว่าฉันกับนางไม่
ได้หย่ากันแล้วกันมาก็คง
ดี...

เสียงนางช: มีเงาที่ขมขื่น
 ฟ้าเอยก็เหินห่างเสียงน:
 ฟ้าก็ม่นชิ่ง

แต่ทำไมถึงมาตั้งชื่อให้
น้องใหม่แบบนี้

ก๊อปปี้มาเองจ้ะแหะนะ:
พอเช้า.. เหมะ.. แต่
มาดื่มของ: ไปสิกาอย่าง
ดีไหม?

หนึ่งขอถามดูสิ
 ว่าคุณนี่เป็นพี่ชาย
 พี่เลี้ยงของน้อง

ฉันขอถามดู
 คุณนี่เป็นพี่
 ของน้องหรือไม่
 ใช่...

ฉันอยากได้
รูปถ่ายของ
นางสาววิมล
นางนันทน์
ไหม...